

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

DP

tegen

HBVL.be

Met twee mails van 14 en 22 augustus 2017 dient mevrouw DP een klacht in tegen HBVL.be, de website van Het Belang van Limburg. Aanleiding is een artikel van 12 juli 2017 onder de titel *Politieagent komt om na aanrijding met vrachtwagen. 59-jarige inspecteur was niet in functie tijdens ongeval*. Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 15 september, waarop DP repliceert met een mail van 5 oktober 2017.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 13 december 2017. Mevrouw DP woonde de hoorzitting bij. Voor HBVL.be waren journaliste Marij Wyers en Toon van den Meijdenberg aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een ongeval in Opgrimbie waarbij een bromfietser om het leven kwam. Hij kwam met zijn bromfiets onder een vrachtwagen terecht. Het slachtoffer was politieagent, maar was niet in functie op het moment van het ongeval. Bij het artikel staat een video waarop de afgebakende zone rond het ongeval te zien is, met de vrachtwagen en de wagens van politie en hulpdiensten.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAAGSTER is de weduwe van de het slachtoffer. Zij is boos omdat er al een video van het ongeval op HBVL.be stond nog voor ze door de politie op de hoogte was gebracht en omdat de journaliste haar belde terwijl de politie nog bij haar was om haar in te lichten.

Het ongeval gebeurde in de vooravond. Toen de politie haar belde, was klaagster niet thuis en zei de politie alleen dat het niet goed ging met haar man. Bij haar thuiskomst later op de avond stond de politie haar op te wachten en vernam ze dat haar man overleden was. Op dat moment stond de video al online en kreeg ze er al vragen over van familie en kennissen.

Een uur later kreeg ze telefoon van de journaliste. Ze gaf die meteen door aan de agent van slachtofferonthaal. Die heeft meteen gezegd dat klaagster niet wou reageren, waarna de journaliste niet meer teruggebeld heeft. Maar klaagster vindt het ongehoord dat de journaliste zo vroeg belde, terwijl ze nog maar net op de hoogte was van de dood van haar man.

Klaagster neemt ook aanstoot aan het feit dat de krant de burens contacteerde om te vragen wie haar man was en dergelijke.

HBVL.be zegt dat het alle begrip heeft voor het leed van de nabestaanden, maar is tegelijk van mening dat de journaliste en de redactie correct hebben gehandeld.

De video is twee uur na het ongeval online geplaatst en toont alleen beelden van de afgeschermdede omgeving, de vrachtwagen en de wagens van hulpdiensten en politie. Er is geen commentaar bij en er wordt geen naam genoemd. In de tekst stond op dat moment alleen dat er op de betrokken plaats een ongeval was gebeurd en dat het slachtoffer bezweken was. Die informatie kwam van politie en parket. De rest van het artikel is pas de volgende ochtend gepubliceerd.

Het klopt dat de politie klaagster pas laat op de hoogte heeft kunnen brengen, maar in de tussentijd moet de website wel kunnen berichten, uiteraard zonder de identiteit van het slachtoffer te noemen, zoals gebeurd is.

De journaliste heeft ervaring met het verzamelen van informatie over ongevallen en heeft later op de avond klaagster gebeld. Politie en parket hadden haar de identiteit van het slachtoffer doorgegeven. Daarom kon ze ervan uitgaan dat de familie op de hoogte was. Politie en parket hebben niet gevraagd om de familie niet te contacteren, wat soms wel gebeurt.

De journaliste is zeer terughoudend geweest en heeft het gesprek meteen stopgezet toen bleek dat klaagster niet wou reageren. Ze heeft daarna niet meer teruggebeld. De redactie contacteert bij ongevallen altijd de familie. Sommigen mensen willen reageren en zien dat als een eerbetoon, anderen reageren liever niet. De redactie respecteert altijd die keuze en ook in dit geval heeft de journaliste zich niet ongepast of opdringerig gedragen.

De journaliste heeft ook de korpschef gebeld voor een reactie, aangezien het slachtoffer politieagent was en om te zeggen dat ze met de echtgenote van het slachtoffer gebeld had.

HBVL.be gelooft sterk in concrete verslaggeving over ongevallen omdat dat, meer dan statistieken, kan bijdragen tot sensibilisering over verkeersveiligheid.

BESLISSING

De richtlijn bij artikel 23 van de code zegt dat bij slachtoffers, indien mogelijk, de identiteitsgegevens pas worden bekendgemaakt nadat blijkt dat de rechtstreekse familie op de hoogte is gebracht. Artikel 26 vraagt dat de journalist zich niet ongepast opdringt.

Wanneer een journalist de identiteit van een slachtoffer publiceert of de familie contacteert voor informatie of een reactie, is het dan ook aangewezen dat hij zich er eerst van vergewist of de familie op de hoogte is.

Wat de publicatie van de video betreft, is dat gebeurd. De video stond snel online, maar toont alleen algemene beelden van de afgezette omgeving van het ongeval met de vrachtwagen en de wagens van politie en hulpdiensten, zonder de naam van het slachtoffer te noemen. Die is pas de ochtend nadien gepubliceerd, toen de familie op de hoogte was.

Wat het contact met de familie betreft, maakt HBVL.be aannemelijk dat de journaliste te goeder trouw gehandeld heeft. Ze heeft de naam van het slachtoffer gekregen van politie en parket. Op basis daarvan kon ze er redelijkerwijze van uitgaan dat de familie door hen op de hoogte was gebracht. Toen ze klaagster contacteerde en van de agent die bij haar was vernam dat ze niet wou reageren, is ze niet opdringerig geweest. Ze heeft het gesprek meteen stopgezet en niet meer teruggebeld.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 11 januari 2018